

Jeg synes, det er en meget fremadrettet affaldspolitik, der her er givet udtryk for, og vi lægger naturligvis i den forbindelse også meget vægt på det, der står om muligheden for at indføre en administrerbar emballageafgift. Det må være muligt at få forslaget frem i 1997, så der bliver lejlighed til at indføre en sådan emballageafgift. Der er ingen tvivl om, at det vil være en stor fordel for miljøet, at vi effektivt kan nedbringe de umulige mængder af emballage.

Hans Christian Schmidt (V):

Vedrørende dagsordenen skal jeg på Venstres vegne sige, at vi selvfølgelig har vurderet den. Det sidste punkt om en vurdering af muligheden for at indføre en administrerbar emballageafgift har vi diskuteret, og det har glædet os, at vi har kunnet nå til om ikke andet så en forståelse om en emballageafgift, netop fordi dette Folketing har oplevet så grusomme ting i forbindelse med afgifter. Jeg tænker her på, at regeringen og støttepartierne SF og Enhedslisten i juni 1995 vedtog 10 love om grønne afgifter, og at vi, så sent som 14 dage før de skulle træde i kraft 1. januar 1996, måtte igennem 127 ændringsforslag. Det er det, vi ikke gerne må komme ud i igen. Vi skal sikre, at det er miljøet, som tjener på det her.

Derfor må jeg også sige, at når vi kigger ned over dagsordenen, er der da ting, vi godt kunne have tænkt os havde været med. Vi havde gerne forestillet os noget med, at man havde set mere på miljøeffekter i stedet for at sidde og regne i genanvendelsesprocenter. Det kunne vi godt have tænkt os.

Vi har stillet nogle punkter op om, at vi synes, noget visionært skulle med, og at noget om udlicitering havde været fint. Det havde været godt, hvis man havde set lidt mere på biogas-anlæg. Det nåede heller ikke med.

Vi kunne også have forestillet os, at der havde været nogle bud på, om man f.eks. ikke skulle anvende den afgift, der ligger på plasticposer, og som giver 150 mio. kr. om året, i henhold til miljøet.

Det blev det ikke til. Det blev til den dagsorden, der ligger her, og jeg må sige, at når vi kigger på den, er en stor del af synspunkterne nogle, der er gentagelser, noget, der allerede sker i dag. Det gælder f.eks. ISAG-affaldsstatistikken; vi har jo lige modtaget den.

Så jeg kan på Venstres vegne sige, at vi kan stemme for dagsordenen.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for den klare melding om, at det at snyde folk, når de laver affaldssortering derhjemme, er etisk kriminel, eller hvad der blev brugt af udtryk. Jeg skal sørge for, at det bliver sendt til de rette kommuner, der har praktiseret de former for ordninger. Jeg tror, at borgerne vil læse det og konfrontere de ansvarlige med det.

Dagsordenen kan Det Konservative Folkeparti stemme for. Vi synes måske ikke, den er så visionær. Man har ikke nævnt meget om den bioteknologiske mulighed, der er i affaldsbehandling, og der mangler helt afgjort nogle af de gevinster, man kan få ved udlicitering, som Venstres ordfører også nævnte.

Med hensyn til den afgift, der påtænkes, kan man forstå, at regeringens støtteparti Enhedslisten dog i det mindste vil gøre noget for, at afgiften, hvis den bliver til noget, hvis det overhovedet kan konstrueres på en rimelig måde, som er ubureaukratisk og administrerbar, vil komme miljøet til gode og ikke bare blive brugt til statskassen.

Men vi har et problem mere, som fru Svanholt kom ind på, og det er at få lavet varerne, så de er genbrugelige, genanvendelige. Det er der rent faktisk virksomheder der gør. Vi har f.eks. ved Slagelse en stolefabrikant, som har lavet stole, hvor hvert eneste element kan genbruges på den ene eller den anden måde. De bliver så lidt dyrere, og dér har vi naturligvis problemet, når den grønne indkøbspolitik ikke er slået igennem. De kommuner og de amter, der skal ud at købe ind, siger: Det er for dyrt, vi vil have noget billigt juks i stedet for, som ikke kan genbruges.

Dér har vi et problem, og det er brandærgeligt, at det offentlige på så mange måder halter bagefter, når det gælder om at tænke grønt. Det er svært for de private virksomheder at trække den slags i gang alene, selv om det helt sikkert sker i de mange virksomheder, der lader sig miljøstyre, hvad enten det så er efter den ene eller den anden standard.

Jeg vil godt have, om miljø- og energiministeren kunne nævne blot et enkelt eksempel på, at miljøet lider skade, når man har udliciteret. Jeg tror, at mange affaldsordninger er kommet til at køre meget bedre med udlicitering. Der er blevet større dynamik og en bedre ressourceanvendelse.

Og så vil jeg til sidst spørge miljø- og energiministeren, hvad han kan oplyse om elektronikskrotordningen. Der har været elektronikskrot i